

Menneskelivet er underligt

N.F.S. Grundtvig 1861. Mel. Thorvald Aagaard 1932

Menneskelivet er underligt,
langt mer, end vi kan beskrive;
dog lysner det op fra slægt til slægt,
hvor mennesket holdes i live.

Mennesket er hverken fugl eller fisk,
kan dog både svømme og sjunge;
han står som en gud i dyrekreds
med ordet som lyn på sin tunge.

Fuglene alle med næb og klø'r,
om de lagde hoveder sammen,
de hitted dog ej på det mindste ord,
som hører til menneske-stammen.

Underligst og af alt på jord
er menneskerøsten i ørken
med ord om, hvad intet øje så,
men hvad dog har magten og styrken.

Menneskeånden, det er et ord,
som ingen af os kan udgrunde,
menneskelivet dog er dens værk
med ordet i menneskemunde.

Menneskeånden, det er en kraft,
som kan ikke selv sig forklare;
men hvor den findes, i råd og dåd
kan kraften sig klart åbenbare.

Sjæle og kroppe i tusindtal
kan menneskeånden forbinde,
dem gennemtrænge med ord som lyn,
så alle de ét får i sinde.

Sjæle og kroppe med folkemund,
som trodser med ordet mod ånden,
de glemmer dem selv som menneskebørn
og bliver til dyr efterhånden.

Fugle og fiske og vilde dyr
da fødes i menneske-hammen;
og stene må græde, når folk som fæ
da vil lægge hoveder sammen.

Menneskelivet er underligt
for menneske som for myre;
men dyrelivet i menneskeham,
det er et forhekset uhyre.

Mennesket er i Guds billede skabt
med levende ord på sin tunge,
og derfor kan han mellem træ'r og dyr
med guderne tale og sjunge.

Menneskebørn i den grønne lund,
hvor fugle i bøgene sjunge!
I skønne derpå: det er guderne ligt
at tale med menneske-tunge!

Menneskelivet er underligt

N.F.S. Grundtvig 1861. Mel. Thorvald Aagaard 1932

Menneskelivet er underligt,
langt mer, end vi kan beskrive;
dog lysner det op fra slægt til slægt,
hvor mennesket holdes i live.

Mennesket er hverken fugl eller fisk,
kan dog både svømme og sjunge;
han står som en gud i dyrekreds
med ordet som lyn på sin tunge.

Fuglene alle med næb og klø'r,
om de lagde hoveder sammen,
de hitted dog ej på det mindste ord,
som hører til menneske-stammen.

Underligst og af alt på jord
er menneskerøsten i ørken
med ord om, hvad intet øje så,
men hvad dog har magten og styrken.

Menneskeånden, det er et ord,
som ingen af os kan udgrunde,
menneskelivet dog er dens værk
med ordet i menneskemunde.

Menneskeånden, det er en kraft,
som kan ikke selv sig forklare;
men hvor den findes, i råd og dåd
kan kraften sig klart åbenbare.

Sjæle og kroppe i tusindtal
kan menneskeånden forbinde,
dem gennemtrænge med ord som lyn,
så alle de ét får i sinde.

Sjæle og kroppe med folkemund,
som trodser med ordet mod ånden,
de glemmer dem selv som menneskebørn
og bliver til dyr efterhånden.

Fugle og fiske og vilde dyr
da fødes i menneske-hammen;
og stene må græde, når folk som fæ
da vil lægge hoveder sammen.

Menneskelivet er underligt
for menneske som for myre;
men dyrelivet i menneskeham,
det er et forhekset uhyre.

Mennesket er i Guds billede skabt
med levende ord på sin tunge,
og derfor kan han mellem træ'r og dyr
med guderne tale og sjunge.

Menneskebørn i den grønne lund,
hvor fugle i bøgene sjunge!
I skønne derpå: det er guderne ligt
at tale med menneske-tunge!

